

РЕШЕНИЕ

№ 1001

гр. Перник, 18.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кристина Н. Костадинова

при участието на секретаря Кристина Ант. Иванова
като разгледа докладваното от Кристина Н. Костадинова Гражданско дело № 20231720102201 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 127а от Семейния кодекс /СК/.

Образувано е по искова молба на В. М. Р., с ЕГН: *****, в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетното ѝ дете Ю.Р. М.а, с ЕГН: *****, подадена чрез процесуалния им представител – адв. Е. С., против бащата на детето Р. Г. М., с ЕГН: *****, с която се иска: съдът да постанови решение, с което да замести съгласието на ответника Р. Г. М. за срок до навършване пълнолетие на детето 1/ майката на детето В. М. Р. да има право да подаде пред органите на МВР всички необходими документи за издаване на международен паспорт на детето; 2/ детето да има право да пътува, придружено от своята майка, до държавите членки на ЕС, считано от датата на постановяване на съдебно решение, за следните периоди: от 30ти май до 15ти септември; от 20ти декември до 5ти януари, по време на учебните ваканции и неучебните дни, определени със заповед на министъра на образованието и науката за съответната година, по време на официалните празници по чл. 154, ал. 1 от КТ, както и всяка втора и четвърта събота и неделя от месеца, като конкретните пътувания да не съвпадат с дните, в които бащата има определен режим на лични отношения с детето – съгласно Решение № 1674/04.11.2019 г. по гр.д. № 3568/2019 г. на РС Перник.

В исковата молба се твърди, че В. М. Р. и Р. Г. М. живеели на семейни начала като от съвместното им съжителство се родило детето им Ю.Р. М.а. След раздялата на родителите между тях възникнал спор относно родителските права и режима на лични отношения с детето. Поради това и между тях било постановено съдебно решение – Решение № 1674/04.11.2019

г. по гр.д. № 3568/2019 г. на РС Перник, с което родителските права били предоставени на майката, а с бащата бил определен режим на лични контакти.

След раздялата майката с детето останали да живеят в нейно наследствено жилище – апартамент в гр. Перник.

На следващо място се твърди, че детето вече било на възраст, в която имало възможност да се изразява и да комуникира свободно. Възприемало околния свят и се интересувало от него и от пътуванията и преживяванията на връстниците си. Тези свои впечатления детето споделяло с майка си. Поради това и последната имала желание детето да пътува с нея до нови места, да се среща със свои близки и да опознава други култури. Излагат се подробни доводи, че запознаването със света извън пределите на Р. България било в интерес на детето и щяло да съдейства за разширяване на общата му култура, а можело да се окаже и необходимо да пътува като започне училище във връзка с учебни мероприятия. Уточнява се, че детето имало и братовчеди, които редовно пътували на почивка в съседна Гърция и детето многократно изразявало желание да ги придружи. Освен това детето вече било записано и на школа по латино танци, от където също организирали екскурзии за участие в мероприятия в чужбина, отново най-често в Гърция.

По делото обаче се твърди, че отношенията между родителите били влошени и между тях липсвала адекватна комуникация. Поради това и бащата отказвал да даде съгласие детето да пътува в чужбина. С това си поведение според майката същият вредял на детето като го лишавал от възможност да се развива и да общува пълноценно с близките си, както и да опознава нови култури. Аргументи за отказа си, според майката, бащата не давал.

На последно място се излагат доводи, че майката има трайно установен начин на живот в Р. България вкл. собствени имоти и постоянен трудов договор и нямала намерение да емигрира с детето в чужбина.

С тези аргументи се иска претенциите да бъдат уважени.

С исковата молба са представени писмени доказателства: копие от удостоверение за раждане, копие от Решение № 1674/04.11.2019 г. по гр.д. № 3568/2019 г. на РС Перник, служебна бележка от детска градина, нотариален акт, договор за продажба на държавен недвижим имот, удостоверение за наследници, удостоверение от работодател и допълнително споразумение.

Препис от исковата молба е връчен на ответника чрез неговата майка. В срока по чл. 131 от ГПК от ответника е постъпил писмен отговор на исковата молба. В същия се твърди, че действително страните са родители на малолетното дете Ю.Р. М.а като помежду им има постановено съдебно решение, уреждащо въпросите досежно родителските права и режима на лични контакти с бащата.

Предвид претенциите с исковата молба ответникът изрично заявява, че дава съгласие за издаване на международен паспорт на детето.

Заедно с това ответникът декларира и че не се противопоставя детето му да пътува придружавано от своята майка до държавите членки на ЕС – при

условие, че тези пътувания не нарушават по никакъв начин режима му на лични контакти с детето, установен с цитираното съдебно решение.

По доводите в исковата молба ответникът изразява обаче становище, че същите категорично не отговарят на истината. В тази връзка посочва, че от 2020 г. в международен план била налице епидемия от „Ковид 19“ и поради това от началото на пандемията до нейния края – на 05.05.2023 г. ответникът действително не давал съгласие детето му да пътува в чужбина. Това обаче било продиктувано от опасенията му за здравето на детето и предвид ниската му възраст, което правело неудачно през пандемия детето да пътува в чужбина. След май месец 2023 г. ищцата по никакъв начин не търсила ответника и не искала от него съгласие детето да пътува в чужбина.

На следващо място се твърди, че детето действително ходело на курсове по латино танци, но таксите за същите се заплащали по равно от двамата родители, като бащата всякога когато имал възможност водел детето на танци. Поради това и бащата имал контакт с школата, но от там никога не му били споменавали за организиране на мероприятия в чужбина. От своя страна самото дете също никога не било споделяло с баща си свои желания да пътува в чужбина. Освен това дъщерята на ответника нямала никакви познания по чужд език и била на ниска възраст, което неминуемо означавало, че детето ще е затруднено в чужбина вкл. да разширява мирогледа си и да общува пълноценно.

На последно място ответникът изразява опасения, че даване на разрешение за пътуване в големи периоди би нарушило режима му на лични контакти с детето. Обръща внимание и че майката била живяла дълги години в Гърция, поради което и именно искала да пътува отново до там, още повече че дори по време на съвместното им съжителство изразявала желание отново да заживее в Гърция. Ответникът допълва и че в годините майката често неоснователно нарушавала режима му на лични контакти с детето. Поради това се иска пътуванията да бъдат по-малко и за по-кратък срок и при всички случаи да не нарушават режима му.

С тези аргументи ответникът иска производството досежно даване разрешение за издаване на паспорт да се прекрати, а в останалата част претенциите да бъдат уважени, но при изрично условие периодите да бъдат съобразени с режима му на лични контакти.

Не се представят писмени доказателства.

В хода на делото е представен и приет социален доклад от ДСП Перник с вх. № 18133/31.08.2023 г. Представени са и допълнителни доказателства: писмо от ОДМВР Първо РУ Перник, удостоверение от клуб по спортни танци „С 2018 г.“ гр. Перник, както и два броя обяви от сайтове за недвижими имоти.

По делото са разпитани двама свидетели: Р.Л.Д. /брат на ищцата/ и Б.М.Б.

Преди първото съдебно заседание от ищцата е постъпила допълнителна молба, с която уточнява, че иска разрешение детето да пътува 30 дни в периода от 30-ти май до 15-ти септември, несъвпадащи с режима на лични

контакти на бащата; от 20-ти декември до 31-ви декември през четните години, от 1-ви януари до 5-ти януари през нечетните години, по време на учебните ваканции и неучебните дни, определени със заповед на министъра на образованието и науката за съответната година, по време на официалните празници по чл. 154, ал. 1 от КТ, както и всяка втора и четвърта събота и неделя от месеца, като конкретните пътувания да не съвпадат с дните, в които бащата има определен режим на лични отношения с детето.

В открито съдебно заседание, проведено на 02.10.2023 г., процесуалният представител на ищцата – адв. С. счита, че са налице основанията за уважаване на исквете. Поддържа, че от съвкупния доказателствен материал се установява, че е в интерес на детето да пътува в чужбина до посочените държави. Поддържа и че обратно не се била установила вероятност майката да злоупотреби с евентуално издадено разрешение за пътуване, доколкото същата нямала намерение да се премести да живее в чужбина.

Ищцата лично излага доводи, че според нея в интерес на детето ѝ да пътува. Правила опити с ответника да разрешат спора извънсъдебно, но същите останали без резултат. Поради това и иска да ѝ бъде издадено исканото разрешение.

Процесуалният представител на ответника адв. В. излага доводи, че действително в интерес на детето е да пътува. Посочва, че ответникът не възразява срещу издаването на паспорт на детето. Поддържа обаче че детето било малко, за да пътува в чужбина, а ищцата в миналото била изразявала намерения да се установи в чужбина, както и склонност да не зачита режима на лични контакти на бащата. Поради това счита, че претенцията в тази ѝ част следва да бъде отхвърлена. Евентуално иска да бъде дадено разрешение детето да пътува за по-кратки периоди, с оглед обезпечаване спазване режима на лични контакти на ответника.

Ответникът, редовно призован, посочва, че иска решение в интерес на детето. Поддържа, че единственото му желание е да вижда дъщеря си редовно, защото има силна връзка с нея и двамата са много привързани. Намира, че детето е още малко да пътува в чужбина и се опасява ищцата да не злоупотреби като отведе детето извън страната.

Страните правят взаимни възражения за прекомерност на претендираните от насрещната страна адвокатски възнаграждения. От ищцата са представени писмени бележки.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, а и от представеното по делото удостоверение за раждане се установява, че същите са били във фактическо съжителство, от което е родено и детето им – Ю.Р. М.а, с ЕГН: *****, родено на 25.01.2018 г. – малолетно.

От представено по делото Решение № 1674/04.11.2019 г. по гр.д. № 3568/2019 г. на РС Перник се установява, че родителските права върху детето са възложени на майката. От своя страна с бащата е определен режим на

лични контакти, както следва: след навършване на тригодишна възраст на детето бащата да има право да вижда и взема детето с преспиване 1/всяка първа и трета седмица от месеца от 10.00 часа в събота до 18.00 часа в неделя, 2/един месец през лятото, който не съвпада с отпуска на майката; 3/през Коледните празници в нечетните години; 4/ през новогодишните празници и през Великденските празници в четни години, както и по друго време съобразно предварителна уговорка с майката.

Изслушана лично по реда на чл. 59 от СК в съдебно заседание, проведено на 02.11.2023 г., ищцата **В. М. Р.** разказва, че отношенията ѝ с ответника са ограничени да необходимото по повод дъщеря им.

Посочва, че желае детето да пътува, доколкото искала най-доброто за дъщеря си – последната да вижда повече неща от света. Поддържа, че ответникът ѝ отказвал даване на разрешение, доколкото считал, че именно ищцата била тази, която иска да пътува. Уточнява, че държавите, които иска да посети детето са основно Гърция, както и други по-близки държавни от ЕС съобразно възможностите си.

По повод съмненията на ответника ищцата разказва, че действително в миналото е живяла в Гърция, но е приключила с живота си там и от седем години живее в България. Допълва и че работи на постоянен трудов договор. Ищцата твърди, че с детето обитават жилище в гр. Перник – наследствен апартамент, съсобствен с брат ѝ. Поддържа, че е в добри отношения с последния и двамата нямат конфликти по повод имоти. Признава, че в един момент брат ѝ пуснал жилището за продажба, но това не било с твърдото разрешение да продава, а защото апартаментът бил старо строителство на последен етаж с течове от покрива и брат ѝ искал да види каква цена може да струва. Ищцата обаче веднага споделила с брат си, че не желае да продава имота и последният свалил обявата.

Относно дъщеря си ищцата посочва, че същата посещава школа по латино танци – която двамата родители заплащат. В даден момент преподавателката споменала за фестивал в чужбина – в гр. Солун. Ищцата обаче не разбрала, че участие е възможно само за по-големите деца – над 10 години. Поради това и го споменала в исковата си молба. Ищцата признава, че действително впоследствие разбрала, че се е заблудила и нейното дете не може да пътува с школата предвид ниската си възраст. Въпреки това ищцата поддържа, че все пак школата в бъдеще също ще организира и другия прояви извън Р. България.

На последно място ищцата разяснява, че тя самата говори английски и гръцки език, а детето все още не изучава чужди езици.

Изслушан лично по реда на чл. 59 от СК в съдебно заседание, проведено на 02.11.2023 г., ответникът **Р. Г. М.** обръща внимание, че дъщеря му е на пет години и половина. Поради това и единствените искания, които детето споделяло пред него били да отидат някъде двамата, където и да е. В тази връзка и разяснява, че водил детето на сравнително близки дестинации – на басейн в гр. Перник и в гр. Сапарева баня, като смята, че е малка за море вкл. в България. Предвид възрастта и развитието на детето ответникът счита,

че същото не може да изрази съзнателно желание да пътува в чужбина – иска просто да отиде някъде, където да е забавно без да конкретизира. Впечатлявало се от магнитчета и играчки, а не от точно определена държава.

Ответникът поддържа, че не вижда проблем в това детето да пътува и приема, че това е в негов интерес. Изразява опасения обаче че детето е малко да напуска Р. България, а той самият няма пълно доверие в ищцата. В тази връзка и ответникът разказва за няколко случая от миналото – 2020 г. и 2021 г, когато ищцата нарушавала режима му на лични контакти. Допълва и че последната дълги години е живяла в Гърция като е изразявала пред него желание отново да се върне там. Имало и случай след скандал преди години да му заяви, че нямало да види повече детето си.

Самото дете от своя страна все още не посещавало езикови курсове, само учело английски с баща си у дома. Не било споделяло и в школата му по танци да се организира фестивал извън България. От своя страна след определяне на режима на лични контакти на бащата майката му давала възможност да вижда детето малко по-често. Когато обаче той ѝ отказал даване на разрешение за пътуване тя ограничила контактите му до тези по съдебното решение.

Предвид възрастта на детето – родено през 2018 г. същото не е изслушано по делото.

По делото не е изслушан социален работник. От изготвения по делото социален доклад от ДСП Перник се установява, че детето Ю.Р. М.а е родено от връзка на своите родители, които обаче от 2019 г. са разделени. Впоследствие между същите имало постановено съдебно решение – по силата на което родителските права били възложени на майката, а с бащата бил определен режим на лични контакти, както и издръжка. От доклада е видно, че режимът с две изключения в годините се спазвал от родителите, а ответникът заплащал редовно и дължимата от него издръжка.

Пред социалния работник ищцата е споделила желанието си детето на пътува, за да опознава нови места и най-вече да посещава Гърция, където братът на ищцата и семейството /с две също малки деца/ му ежегодно ходели на почивка. Ищцата посочила и че детето посещава курсове по танци, от където в бъдеще също ще организират пътувания в чужбина. Ответникът от своя страна споделил опасенията си, че детето е малко, а майката може да се възползва и да го отдели от баща му. В доклада се посочва, че и двамата родители са трудово ангажирани – като работят на постоянен трудов договор и получават възнаграждение. Потребностите на детето се задоволяват адекватно от майката, която упражнява родителските права. Бащата също се грижел добре за детето, когато бил в режим на лични контакти. В тази връзка се прави извод, че и двамата родители са привързани силно към детето и независимо от затрудненията в общуването им спазват съдебното решение. Прави се извод, че в интерес на детето е родителите му да постигнат съгласие детето да пътува в чужбина с всеки от тях.

Изготвеният социален доклад следва да бъде кредитиран, доколкото в значителна степен пресъздава установеното от останалия доказателствен

материал по делото, поради което съдът не намира основания да постави под съмнение неговата достоверност.

От показанията на свидетеля **Р.Л.Д.** /брат на ищцата/ се установява, че познава дъщерята на ищцата и знае, че последната живее заедно с детето в гр. Перник, на ул. Искър № 4, ап. 7. Уточнява, че въпросният апартамент действително бил съсобствен между него и сестра му като наследство от майка им. Поддържа, че нямал претенции към имота в момента. Признава, че е обявявал жилището за продажба, защото искал да купят по-хубав апартамент, доколкото настоящият бил в стара сграда и имало проблеми с течове от покрива. Уточнява, че ищцата имала и втори имот. Този имот обаче се ползвал от него и семейството му. Поддържа, че ако сестра му изпитва жилищна нужда, той самият би се изнесъл на квартира.

На следващо място свидетелят посочва, че той самият има две деца – на шест и на девет години и затова често пътува със семейството си в Гърция. От своя страна детето Ю. редовно общувало с тях и когато те му разказвали за почивката си, то също изразявало желание да се присъедини към тях. Свидателят обаче давал уклончиви обяснения на детето, защо не може тя и майка ѝ да дойдат него и семейството му. Допълва, че когато той ходи със семейството си на почивка в България, често сестра му и племенницата му идвали с тях.

Самият свидетелят уточнява, че ищцата действително била живяла в Гърция, но той никога не е живял там, а е бил само на почивка. Счита, че сестра му няма намерения да се връща да живее отново в Гърция, а освен това в България имала и постоянна работа и не се оплаквала от липса на средства. Посочва, че детето не му е споделяло конкретно място извън България, където иска да отиде, а че просто иска да е с братовчедите си. Разяснява и че знае, че племенницата му ходи на танци, но не е запознат дали школата организира прояви в чужбина.

На следващо място свидетелят разказва, че знае за конфликтни ситуации между ищцата и ответника по повод режима на лични контакти. Уточнява, че случаите били единични и последният бил по време на пандемията от Ковид 19. От своя страна обаче ответникът продължавал да отказва даване на разрешение детето да пътува извън България. Свидателят също възприел телефонен разговор между родителите, в който ответникът бил категоричен в отказа си.

В показанията си свидетелят **Б.М.Б.** твърди, че познава ответника, като двамата били приятели, а след събирането им, се запознал и с ищцата. Към момента свидетелят знае, че страните са разделени от 2019 г. и общува предимно с ответника. Свидателят знае и че страните имат дъщеря – на име Ю. на около пет, шест години, която живее основно с майка си. Към настоящия момент свидетелят знае, че ответникът вижда детето редовно, макар в миналото не винаги да е било така. Посочва, че не знае дали и къде ответникът води детето на почивки. Виждал обаче детето с баща му основно лятото. Самото дете обаче не му било споделяло, че иска да ходи някъде конкретно извън България.

На следващо място свидетелят разказва за два случая от 2020 г. и 2021 г., когато ищцата нарушила режима на лични контакти на детето с баща му. Уточнява, че присъствал на конфликтната ситуация, доколкото бил извикан от ответника именно с тази цел.

От своя страна свидетелят твърди, че ответникът му е споделял за исканията на майката да извежда детето в чужбина. Ответникът споделял и опасенията си – от една страна предвид възрастта на детето, от друга страна – че при евентуално влошаване на отношенията между родителите майката би могла да отведе детето. Допълва, че ответникът понякога му гостувал с детето, доколкото свидетелят имал басейн. Свидателят също имал малко дете, но не му било правило впечатление децата да обсъждат да пътуват в чужбина.

При преценка показанията на свидетеля Р.Л.Д. съдът съобразява разпоредбата на чл. 172 от ГПК, доколкото свидетелят е в изключително близки отношения с ищцата. В тази връзка и предвид предмета на делото и за него безспорно е налице заинтересованост от изхода на същото. Независимо от това съдът съобразява показанията му в значителна степен основно относно обстоятелствата около поведението на страните, начина и средата на отглеждане на детето и желанието на последното да пътува със семейството на свидетеля. Съдът кредитира и показанията на свидетеля Б.М.Б., като за последния липсват данни за евентуална заинтересованост от изхода на делото. В тази връзка и съдът съобразява показанията му досежно обтегнатите отношения между родителите, грижите и начина на отглеждане на детето от баща му. Съдът съобразява и че свидетелят като семеен приятел на ответника общува с последния и с детето сравнително по-рядко, поради което и впечатленията му няма как да са подробни.

От служебна бележка от ДГ № 1 „М.“ гр. Перник е видно, че детето е записано в детската градина и я посещава редовно.

От нотариален акт за покупко продажба на недвижим имот от 23.11.2015 г. се установява, че ищцата е придобила собствеността върху имот – $\frac{1}{2}$ идеална част от поземлен имот и цЕ.т първи етаж от жилищна сграда в същия – на адрес: ***

Видно от договор за продажба на държавен недвижим имот от 08.10.1990 г. и удостоверение за наследници ищцата притежава в съсобственост заедно с брат си /св. Р.Д./ апартамент **

Съгласно удостоверение и допълнително споразумение към трудов договор ищцата работи на постоянен трудов договор в дружеството „*** – като работи от 27.04.2016 г.

От удостоверение от клуб по спортни танци „С 2018 г.“ гр. Перник се установява, че към настоящия момент клубът организира участия за децата от възрастовата група на Ю. М.а в гр. Перник. Възможностите за участие обаче действително се обявяват на родителите във вайбър група от преподавателя.

На последно място по делото е представено и писмо от ОДМВР гр. Перник Първо РУ, от което е видно, че ответникът е подавал сигнали за нарушение на режима му на лични контакти – на 18.04.2020 г. и на 07.08.2021 г.

Така установената фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Искът е с правно основание по чл. 127а от СК – за даване на разрешение от съда, заместващо съгласието на другия родител, детето да пътува извън Република България като за целта му бъдат издадени и необходимите документи. В случая такова искане е заявила майката спрямо другия бащата на детето.

Предвид събраните по делото доказателства, а и съдържание на исковата молба и отговора, съдът намира така направените искания за основателни поначало. Това е така, доколкото действително в интерес на детето е да пътува и да има възможност да опознава нови държави и култури. Съдът споделя доводите на ответника, че дъщеря му все още е на ниска възраст, поради което не може да изразява съзнателно желание да пътува до точно определени държави. Детето обаче постепенно расте, предстои му да започне училище след около година и следва да има възможност да пътува и да възприема пълноценно заобикалящата го действителност като формира отношение и спомени от преживяванията си. Детето към момента посещава детска градина, където общува с други деца и споделя впечатления с тях. Освен това детето познава и има последователни спомени и позитивно отношение и към двамата си родители като се чувства с тях спокойно и в безопасност. Не са налице данни за синдром на родителско отчуждение, а неправомерното поведение от страна на майката с цел ограничаване контактите с другия родител се ограничава до два единични случая, последният от които преди около две години.

От своя страна ищцата, независимо от продължителното си пребиваване в Гърция в миналото, вече има трайно установен начин на живот, семейство и имоти в Р. България, поради което и съдът намира, че не е налице висока вероятност някой да злоупотреби с даденото ѝ разрешение като отведе детето неправомерно извън страната.

За пълнота съдът намира за нужно да посочи, че ако майката все пак злоупотреби с правото си да извежда детето, то в държавите членки на ЕС съществува адекватен ред за защита на ответника в случай на отвличане на дете. Поради това и доколкото се иска разрешение за пътуване единствено до държави от ЕС, то правата на бащата като родител съдът намира за защитени.

На последно място към настоящия момент съдът съображава, че ищцата има недвижимо имущество в България, поради което и не могат да бъдат отчетени евентуални бъдещи намерения на същата да се разпореди с него.

Разрешенията за издаване на паспорт следва да се даде до навършване пълнолетие на детето, доколкото по този въпрос има съгласие между двамата родители и с оглед избягване на повторно съдебно дело между тях като в тази връзка съдът съображава, че при издаден международен паспорт детето може да пътува при съгласие и с двамата родители. Разрешението за издаване на паспорт следва да се даде след навършване на шест годишна възраст на детето т.е. от *** г.

По отношение на броя пътувания съдът намира, че действително следва

да съобрази обстоятелството, че майката към момента е родителят, който упражнява родителските права. Същевременно не следва да са налице предпоставки за нарушаване или ограничаване на режима на бащата. В тази връзка съдът следва да обезпечи нормалните контакти между бащата и детето и запазването на силната емоционална връзка между тях. С оглед на това следва да се даде разрешение на майката да извежда детето: 1/ до два пъти в периода от 01-ви юни до 10-ти септември – за до десет дни, несъвпадащи с режима на лични контакти на бащата; 2/ еднократно в рамките на календарната година за до пет дни в периода от 20-ти декември до 31-ви декември през четните години; 3/еднократно в рамките на календарната година за до четири дни в периода от 1-ви януари до 5-ти януари през нечетните години, 4/всяка втора събота и неделя от месеца като конкретните пътувания да не съвпадат с дните, в които бащата има определен режим на лични отношения с детето. При определяне на летния период съдът съобразява, че на детето му предстои да започне училище, поради което следва пътуванията да са съобразени с учебния период. Това разрешение следва да се даде за период от пет години, отново от навършване шест годишна възраст на детето. Това разрешение съдът обосновава с възможността за евентуално подобрение в отношенията между родителите респ. желание на бащата също да извежда детето след определена възраст. В тази връзка разрешение не следва да се дава на майката до навършване на пълнолетие с цел избягване на злоупотреба от нейна страна при евентуално поискано разрешение и от ответника в бъдеще.

Не следва да се дава разрешение за пътуване през учебните ваканции и неучебните дни, определени със заповед на министъра на образованието и науката за съответната година, както и по време на другите официални празници по чл. 154, ал. 1 от КТ /извън тези, които попадат в посочените периоди около Коледа и Нова година, както и м. септември/у доколкото липсата на достатъчна определеност на периодите и обичайните затруднения в краткосрочните пътувания в тези дни биха могли да доведат до затруднения детето да се прибере своевременно в Р. България.

Искане за допускане предварително изпълнение на решението не е заявено.

По исканията за разноси на страните:

В настоящото производство претенции за разноси са заявили и двете страни. Предвид изхода на същото и направеното възражение за прекомерност от ответната страна срещу претендирания адвокатски хонорар, на ищцата следва да се присъди сумата от 840 лева, от които 800 лева за адвокатски хонорар и 40 лева за държавна такса.

Водим от горното, Пернишкият районен съд:

РЕШИ:

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ, ЗАМЕСТВАЩО ЛИПСВАЩОТО СЪГЛАСИЕ на Р. Г. М., с ЕГН: ***** и адрес: *** като баща на

малолетната Ю.Р. М.а, с ЕГН: *****, майката на детето **В. М. Р., с ЕГН: ******* и адрес: ***, самостоятелно да подаде необходимите документи и да извърши всички други необходими действия пред Министерство на вътрешните работи, дирекция „Български документи за самоличност“ за издаване на паспорт на детето **Ю.Р. М.а, с ЕГН: ***** СЛЕД НАВЪРШВАНЕ** на шест годишна възраст на детето – т.е. след датата *** г. до навършване на пълнолетие на детето при срок на валидност на всеки документ от пет години.

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ, ЗАМЕСТВАЩО ЛИПСВАЩОТО СЪГЛАСИЕ на **Р. Г. М., с ЕГН: ******* като баща на малолетната Ю.Р. М.а, с ЕГН: *****, детето Ю.Р. М.а, за срок от пет години от навършване на шест годишна възраст на детето – т.е. *** г.. да има право да пътува, придружено от майката **В. М. Р., с ЕГН: *******, извън пределите на Република България до всички държави членки на ЕС с цел почивка, както следва: 1/ до два пъти годишно в периода от 01-ви юни до 10-ти септември – за до десет дни, несъвпадащи с режима на лични контакти на бащата; 2/ еднократно в рамките на календарната година за до пет дни в периода от 20-ти декември до 31-ви декември през четните години; 3/еднократно в рамките на календарната година за до четири дни в периода от 1-ви януари до 5-ти януари през нечетните години, 4/всяка втора събота и неделя от месеца като конкретните пътувания да не засягат и да не съвпадат с дните, в които бащата **Р. Г. М.** има определен режим на лични отношения с детето, като **ОТХВЪРЛЯ** като **неоснователно** искането за даване на разрешение детето да пътува, извън посочените от съда дати и периоди до пълния обем на исканите такива от майката **В. М. Р.**.

ОСЪЖДА Р. Г. М., с ЕГН: ***** и адрес: *** да заплати на **В. М. Р., с ЕГН: ******* и адрес: *** сумата от **840 лева** – разноски за държавна такса и адвокатски хонорар по настоящото гр.д. № 2201/2023 г. на РС Перник предвид изхода на същото..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____